

PROJEKTOVÉ NOVINY

4. ročník

č.2

školní rok 2007 - 2008

Co už umíme

6. a 18. 3. 2008

Projektový den

V letošní roce byl projekt „Co už umíme“ rozdělen na dvě části. V té první – 6.3.2008 – pracovaly společně děti ze 4. a 5.tříd. Jejich dílny měly tyto názvy: Můj přítel z cizí planety, Máme rádi pohádky, Tvoříme časopis, My jsme srdce Evropy a Mladí tvůrci. Dva týdny dopředu jsme měli možnost přihlásit se podle svého výběru na libovolnou dílnu. V každé pracovalo 5 skupin dětí, každá skupina byla složena ze 3 žáků 4.ročníku a 2 žáků 5.ročníku. Skupinu jsme si také mohli vybrat jakou jsme chtěli a podle volného místa. Museli jsme si také dopředu obstarat různé materiály podle toho, co bylo u které dílny napsáno. Ve které třídě budeme pracovat a s kterou paní učitelkou, to bylo překvapení. To jsme se dozvěděli až ráno v projektový den. A jak to v jednotlivých dílnách vypadalo? Tady jsou výsledky naší práce, hodnocení a dojmy.

Můj přítel z cizí planety

Ráno jsme se sešli ve třídě 5.A s paní učitelkou Tomsovou. Očekávala jsem mimozemšťany a ufony opravdu z cizí planety a to se mi splnilo. Povíдали jsme si o kamarádech a myslím si, že by se každý měl zamyslet, jestli je opravdu takový přítel, jakého by si on sám přál. Každý si zadal svá kritéria pro svého přítele, který není z naší planety, ale jistě by se i na Zemi nějaký takový nejlepší kamarád našel. Když jsme dodělali mapku, což byly vlastnosti nejlepšího kamaráda, měli jsme ho vyrobit. Dalo nám to dost zabrat, protože každý z naší skupiny si svého kamaráda představoval jinak. Nakonec jsme si zvolili legračního kyklopa a ztvárnili jsme ho z novinového papíru. Pojmenovali jsme ho Trumbelínek a po dalších úpravách za pomoci paní učitelky a tavné pistole byl ideální kámoš na světě! Dalším úkolem bylo najít si bez špítnutí kamaráda, který měl stejnou samolepku na čele jako já. Bylo to těžké, ale s pomocí jedné kamarádky ze třídy, která si všimla, že mám stejnou samolepku jako jeden kluk, jsem to zvládla. V vytvořených dvojicích jsme ještě pořád bez mluvení měli nakreslit svého dalšího kamaráda. Bylo to krásné dopoledne s mnoha nezapomenutelnými zážitky! Moc se mi to líbilo a bavilo mě to.

Romana Benešová, 5.B

My jsme Evropy

Dne 6.3.2008 měly děti opět možnost pracovat se svými kamarády z jiných tříd, protože byl projektový den.

Mohli si vybrat z několika témat, která byla předem určena, takže se každý zařadil do skupiny, která mu byla tématem blízká. Zde je několik postřehů z jednotlivých skupin.

Hana Pospíšilová

ČESKÁ REPUBLIKA

Dnes jsme společně tvořili mapu Evropy – my jsme si vybrali ČR. Předem jsme si mohli přinést informace a obrázky, které jsme lepili na mapu. Měli jsme možnost si ještě vyhledat ve škole na internetu další zajímavosti. Pracovali jsme každá skupina zvlášť. Nakonec jsme ostatní děti seznámili s naší prací.

Lukáš Bečka, Jirka Jelínek, Patrik Jambor, Pavel Neumann, Lukáš Lev

POLSKO

Ve skupině se nám pracovalo dobře. Milošovi se nejprve nechtělo, ale později se také zapojil. Na plakátu se můžete dovědět spoustu zajímavých věcí, např., že se polský prezident jmenuje Lech Kaczynski a další zajímavosti pro turisty. Např. v Lodzi je nádherná katedrála asi s 50 věžmi.

Monika Neradová, Martin Procházka, Vojta Jeřábek, Petr Záruba, Miloš Dvořák

SLOVENSKO

Měli jsme projektový den, který se jmenoval „My jsme srdce Evropy“.

Nejprve jsme udělali obrysy Evropy, kterou jsme si vybarvili a napsali do ní zajímavosti. Ve skupině nás bylo pět. Myslíme, že se nám pracovalo pěkně, protože jsme se nehádali a všichni jsme se zapojili.

Pavel Podhajský, Martin Zoubek, Tomáš Novotný, Adéla Lebedová, Honza Czako

RAKOUSKO

Dnes jsme měli projektový den. Byli jsme zařazeni do Rakouska. Je zde hlavní město Vídeň. Protéká zde řeka Dunaj. Prezidentem je Heinz Fischer. Doporučili bychom, abyste tam jeli, je tam moc hezky.

Práce se nám moc líbila, všichni dobře pracovali.

Vojta Doua, Matěj Svoboda, Dan Krejcar, Dan Černý, Lukáš Nečas

NĚMECKO

Dnes jsme pracovali na mapě střední Evropy. Naše čtyřčlenná skupina měla Německo. Dozvěděli jsme se, že německým prezidentem je Horst Köhler, je zde největší kostelní věž na světě, měří 161 m 53 cm. Pracovalo se nám dobře. Spolupráce se nám hodně líbila.

Dan Schandl, Tomáš Toms, Ondra Šeda, Simona Jelínková

A víte, že spoustu německých slov používáme i v češtině? Například Kindervajíčko (Kinder = dítě, Milchčokoláda (Milch = mléko), a spoustu dalších. Přijďte na to, kterých? Hledejte a vzpomínejte.

Celkové hodnocení dílny:

Dnešní den se mi moc líbil, protože jsme se neučili, ale zjistili jsme toho víc o našich sousedních zemích. Já jsem se zapsal do Slovenska a něco o tom zjistil.

Pracoval jsem tak, že jsem něco hledal na internetu, lepil a stříhal a případně vybarvoval. Paní učitelka Hana Pospíšilová na nás byla moc hodná. Práce mě také moc bavila.

Doufám, že tento školní rok bude ještě alespoň jeden projektový den.

Martin Zoubek 5.B

Celá Evropa je vystavena na nástěnce ve 2.poschodí 1.pavilónu i s různými zajímavostmi o jednotlivých zemích.

Dílna: *Máme rádi pohádky*

Sešli jsme se ve třídě 4.A s paní učitelkou Cindrovou. Celé dopoledne bylo velmi zajímavé a zábavné a tady jsou výsledky naší práce.

Co je to pohádka?

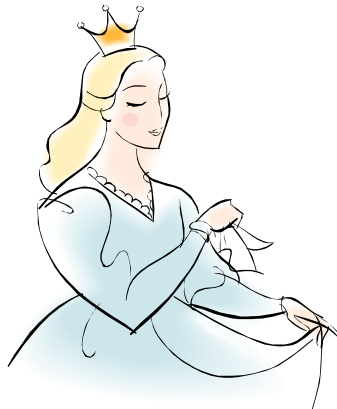
Je to vymyšlený a smyšlený příběh, ve kterém vystupují lidé, zvířata a nadpřirozené bytosti.
Je to zábava pro děti i dospělé

Pohádky máme rádi, protože

- jsou hezké a vždy dobře dopadnou
- vystupují tam lidé, zvířata a nadpřirozené bytosti
- mají fantazii
- poznám hodně dobrodružství
- jsou zajímavé
- dokáží potěšit a rozveselit
- jsou vtipné a veselé
- člověk se u nich odreaguje
- nás baví číst

Nejoblíbenější pohádka je

- Princezna se zlatou hvězdou na čele
- Nesmrtelná teta
- Sněhurka
- Kocourek Modroočko
- Kocour v botách
- Červená karkulka
- O Popelákově
- Šípková Růženka
- Hurvínek
- Tamarín a pomeranč
- Shrek

Pohádkový svět (napsali: Tomáš, Honza, Eliška, Kát'a)

Za sedmero horami byl pohádkový svět. Jednou se v kouzelném lese objevila cedule s nápisem Pohádkový sjezd. Aby se všechny pohádkové bytosti dostavili na palouček fantazie. Tady na ně čekal starosta křeček polní. Sjeli se draci, princezny, myšky a také třeba Růženka, která hned usnula, Popelka, která začala hned uklízet a princ Bajaja, který začal hned šermovat. Bajaja si také přivedl draka Zikmunda, který zapálil celý les. Druhý den se dali do úklidu. Začali u dračí jeskyně a potom šli k rybníku, kde pomáhali vodním zvířátkům. Mořské panny se také činily. A pak dělali zbytek. Další den měli radost, že měli uklizeno a začali slavit. Draci si dávali závody a rusalky se připravovaly na taneční vystoupení. Kostlivci popadli hudební nástroje a začali hrát tak hlasitě, že to slyšel celý pohádkový svět. Co zbylo z oslavy, to snědli k snídani. Celý pohádkový svět byl spokojený a celý den si všichni hráli. Večer zazvonil zvonec a pohádky je konec.

Tři kouzelné růže (napsali Eva, Patrik, David, Sára)

V lese žil jeden čaroděj a ten měl v tajemné skříňce skryté všechno zlo. Jednoho dne přišel čas, aby otevřel skříňku a vypustil zlo na svět. Než čaroděj otevře tajemnou skříňku, musí dojít za králem vyřídit si starý účet. Král má tři dcery: Evu, Sárku a Lauru. Žilo se jim dobře do té doby, než přišel čaroděj. Čaroděj chtěl celé království pro sebe a pokud král nebude

souhlasit, vezme si jeho tři dcery a zalije království temnotou. Král ani s jedním nesouhlasil. Čaroděj zmizel i s dcerami. Král vyhlásil, že kdo jeho dcery osvobodí, dostane je všechny i s královstvím. Do království přišel zahradník, který to chtěl zkusit. Zahradník si vzal s sebou dva kamarády a tři kouzelné růže. Když došli na místo, růže začaly rozkvétat a když vyšel čaroděj ven, aby zahradníky zaklel, růže vypustily svou kouzelnou moc a proměnily čaroděje v kámen. Z jeskyně pak vyšly královny dcery a zahradníci si je odvedli do království a žili šťastně až do smrti.

Skřítkovo dobrodružství (Jakub Hovorka, Tomáš Tichý, Gábina, Filip, Adéla)

Bylo nebylo za sedmero knížkami, za sedmero stránkami bydlel malý skřítek Tonda. Bydlel v knížce Skřítkova dobrodružství. Jednoho dne si ji půjčil malý kluk Pepíček. Když vyšel z knihovny, usedl na kolo a rozjel se domů. Pepíček bydlel ve vesnici za velkým a hlubokým lesem. Když jel lesní cestou, tak najel na kámen a Tonda vypadl z knížky. Pepíček ujížděl dál a Tonda běžel za ním, ale vůbec mu nestačil. Tak to vzdal. Vyšel z cesty do lesa a tam našel mech, na něj si lehl a spal. Druhý den Tonda vstal a napadlo ho, že by si mohl postavit domeček. Nalámal si větve, natrhal mech a začal stavět. Vybral si místo u vzrostlé borovice. Bylo to na paloučku. Rostlo tam hodně hub a byla tam čistá pramenitá studánka. Tonda našel malé kamínky, z kterých si před domečkem udělal ohniště. Od pramínku si odvedl malinkou stružku, kterou vykopal malým kamínkem, který přivázal k dřívku. Před domečkem na konci stružky udělal malý rybníček. Udělal si to moc hezké. Ale zapomněl na vybavení svého domečku. Tak šel k cestě a tam uviděl malý stoleček a dvě židličky. O kousek dál uviděl igelitku, ve které bylo vybavení celého domečku pro panáčky. Vyhodila ji tam holčička, která už vyrostla a už to nechtěla. Tak si tu igelitku Tonda vzal. Došel k domečku a všechno vyndal z igelitky a úplně dole vyhrabal zajímavou knížku. Nevěděl, co v ní je, tak ji otevřel. Uviděl takové skřítkův písmo.

ك = a, ه = b, ي = c, ج = h, و = o, ل = d, ص = ě, ل = j, ن = i, ت = t.

و ل ك ج

ن ت ص ل

Co to je napsáno?

To bylo to, co skřítko povzbudilo a on se vrátil do knihovny. Tam jako zázrakem našel svoji knížku. A za rok se vrátil do lesa i se svojí knížkou.

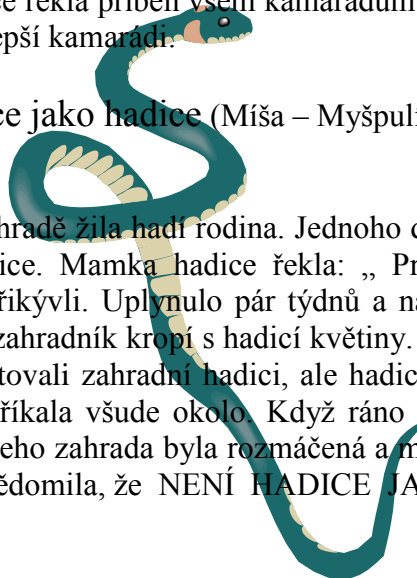
O slonovi Lojzovi a opici Káče (Terka Kurucová, Míša Holovská, Nikča Blechová, Tomáš Kožina)

Daleko v džungli žila opice spolu se slonem. Víte, jak se skamarádili? To si jednou opice pochutnávala na banánech, když k ní najednou přijel medvěd vynálezce na svém stroji, který nedávno postavil. „Káčo, král džungle (orangutan) svolal poradu.“, řekl jí medvěd vynálezce. Když opice šla na poradu, chytila se do sítě. Začala křičet: „Pomóc.“ Když najednou k ní

přišel slon (toho slona neměl skoro nikdo rád, protože na co přišel, vše zničil) a osvobodil ji ze sítě. Opice řekla příběh všem kamarádům a všichni už měli slona rádi. Od té doby byl slon a opice nejlepší kamarádi.

Není hadice jako hadice (Míša – Myšpulín, Aneta – Anténa, Adéla – Áďa, Vašek – Vendula)

Na jedné zahradě žila hadí rodina. Jednoho dne viděli, jak se zahradník baví s cizím pánem o nákupu hadice. Mamka hadice řekla: „ Proč kupujete hadici, když jsem tady já?“ Hadi souhlasně přikývli. Uplynulo pár týdnů a najednou na ně začala padat voda. Že by pršelo? Kdepak, to zahradník kropí s hadicí květiny. Hadice si řekla: „ Já chci být také užitečná.“ Tak hadi odmontovali zahradní hadici, ale hadice se na uzávěr nedala našroubovat. Když pustili vodu, tak stříkala všude okolo. Když ráno přišel do zahrady zahradník a uviděl tu spoušť vyděsil se. Jeho zahrada byla rozmáčená a mokrá. Když hadi viděli, co vyvedli, byli smutní a hadice si uvědomila, že NENÍ HADICE JAKO HADICE a hlavně ta zahradní

Dílna: *Mladý tvůrce*

Byla zaměřena na vnímání a prožívání. Některé z našich pocitů jsme se pokusili znázornit a jsou k vidění také v přízemí 1.pavilónu, ostatní jsou naše prožitky a ty se napsat nedají. Bylo to příjemně prožité dopoledne, kdy jsme si uvědomili, co všechno kolem sebe dokážeme vnímat, co všechno ovlivňuje naše chování a prožívání. Pracovali jsme ve třídě 5.B s paní učitelkou Motákovou.

Tvoříme časopis

Naše časopisy se jmenují: Kouzelná hůlka, Kouzelný domeček, OK, Mimoszemšťan, Veselý klauníček. Pracovali jsme pod vedení šéfredaktorky paní učitelky Duškové. Celé časopisy máte možnost si prohlédnout na nástěnce v přízemí 1.pavilónu. Tady jsou ukázky z nich.

Z časopisu **Veselý klauníček** - Poklopová Šárka, Novotná Dominika, Fořtová Lucie, Kohout František, Břečková Kristýna

Město Kolín

Chcete navštívit Kolín? Navštivte náměstí Karla IV., židovský hřbitov, chrám sv. Bartoloměje a muzeum. V muzeu se seznámíte s pravěkem. Je tam spousta věcí. Když přijedete do Kolína, navštivte chrám sv. Bartoloměje. Je tam spousta starobylých věcí. Je krásné být u Labe.

Vtipy a hádanky

Červená Karkulka jde lesem a potká vlka. Vlk se ptá Karkulky: Karkulko, kampak jdeš? Já jdu k babičce. A dáš mi její adresu?

Ano, babička@babička.cz.

Uč se se mnou anglicky

pes [dog]

kočka [cat]

myš [mouse]

ryba [fish]

medvěd [bear]

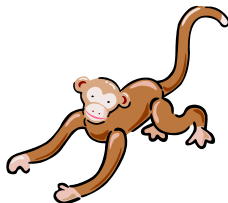
hroch [hippo]

opice [monkey]

zebra [zebra]

štěně [puppy]

kotě [kitten]

Vylušti

Najdi 8 zvířat

V	I	K	P	T	O	N
B	A	Ž	A	N	T	K
S	K	O	H	O	U	T
S	O	Z	A	J	Í	C
J	Z	H	D	Y	B	T
I	E	X	S	R	N	A
S	L	O	N	P	E	S

Najdi 9 jmen

D	O	M	I	N	I	K
A	H	CH	S	A	Š	A
N	J	A	B	X	Á	J
R	A	D	I	M	R	A
V	N	A	X	I	K	O
T	A	M	I	L	A	N

Z časopisu **Chytrý mimozemšťan**

Zajímavosti od E.T. MIMOZEMŠŤANA

O těle: víš, že

- jak jsi velký na rozpažení, tak jsi vysoký?
- jak máš velké oko, tak máš velkou pusu?
- jak máš velký nos, tak máš velké ucho?

O ČR: víš, že

- v ČR žije přes 10 miliónů lidí?
- je Praha stověžatá?
- hladová zeď ještě nikoho nesnědla?

O světě: víš, že

- Amazonka je delší než Nil? Tak je to nejdelší řeka světa.
- šikmá věž v Itálii nebyla plánovaná šikmá, ale stala se šikmá díky stavitelské chybě?

O dějinách: víš, že

- Karlu IV. se říkalo Otec Vlasti?
- koncentrační tábor byla původně ubytovna?

O Kolíně: víš, že

- Kolín bylo královské město?
- Kolín dostal od Marie Terezie její svatební šaty za to, že jejím vojákům dodával stravu?

Zajímavosti o naší škole

Líbí se mi na naší škole, že máme hodné paní učitelky a pány učitele. Nelíbí se mi, že v naší třídě nemáme počítač. Máme hezké hřiště. Můžeme si kupovat mlíčko, džus, tyčinku a lipánek. Máme dvě tělocvičny: jednu velkou a druhou malou blízko Billy. Můžeme si vybrat z několika zajímavých kroužků. Postavili nám novou budovu, ve které se budeme někdy v létě učit. Máme zahradu, na které si můžeme o velké přestávce hrát.

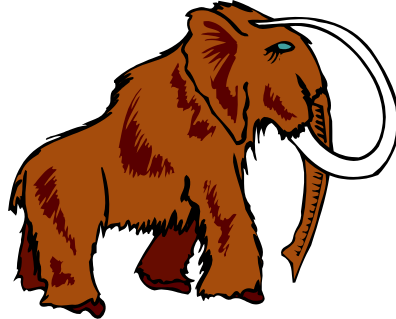
Z časopisu **Kouzelná hůlka** - redaktoři: Markéta Dostálová, Kristýna Kuklíková, Radek Šedina, Tereza Bukačová, Katka Zajíčková

Kouzelník

Byl jednou jeden kouzelník a žil na druhé straně světa. V tom překrásném světě byla princezna, která byla zakletá stejně jako princ kouzelník. Princezně se každou noc zdálo o princovi kouzelníkovi, ale princezna nevěděla, že opravdu žije. Jednoho dne princezna kouzelnice spatřila prince kouzelníka a zjistila, že doopravdy žije. Kouzelník ji spatřil a zamiloval se do ní. Po dlouhé době se princezna odhodlala zeptat se ho, jestli si ji vezme, a podařilo se. Vzali se a měli spoustu dětí. Žili šťastně až do smrti. Ptáte se, proč se neproměnili? Oni se proměnili zpět do své podoby.

Zajímavosti o mamutovi

Mamut se podobal dnešnímu slonovi, ale byl o něco větší. Měl ostře zahnuté kly až pět metrů dlouhé. Tělo měl pokryto hustou červenohnědou srstí, která ho chránila před zimou. Dochovaly se také kresby mamuta na stěnách jeskyní. Mamut v boji s přírodou a s člověkem podlehl.

Křížovky

čaruje králíky

kouzelník s tím čaruje

je bratranec čarodějnice

známé kouzlo

čaroděj má svou

co šplhá po stromě

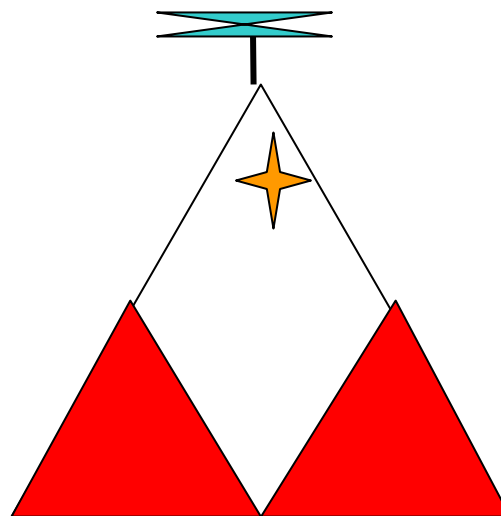
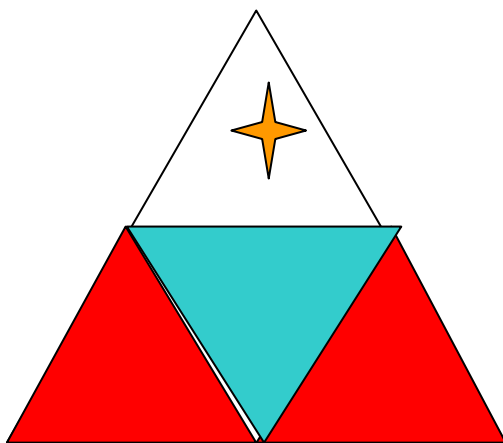
maminky mají

babička a

mám ráda červené

mám ráda

Ráda píše pohádky:

Najdi 4 rozdíly

Z časopisu **Kouzelný domeček**

Redaktoři : Martin Zámečník, Tomáš Kubíček, Lucie Vlasáková, Karolina Slezáčková, Anna Hanousková

Zasměj se s námi

Letí dva balóny nad pouští a jeden říká: „Pozor kaktussss.“ A ten druhý: „Kde ho vidíšššš?“

Hurvínek se ptá bábiniky, co by udělala, kdyby Mánička rozbila vázu. Bábinika řekla: „Zakážu jí televizi.“ Hurvínek řekl: „Pan Spejbl vám rozbil vázu, zakážete mu televizi?“

Znáš?

Zakroužkuj správné odpovědi

Kdy byl upálen Mistr Jan Hus? 5 bodů

a) 1519 b) 1415 c) 1933

Kdy jsme vstoupili do EU? 5 bodů

a) 2004 b) 1999 c) 1415

Jaký je nejznámější jehličnatý strom? 3 body

a) jedle b) bříza c) smrk

Hodnocení: 13 bodů – výborně, 9 bodů – dobře, 5 bodů – ujde to, 4 body a méně – uč se!

Pro šikovné děti

Vypočítej příklady

$$50 + 30 + 1 : 9 + 1 + 30 : 4 + 50 + 180 + 1\ 000 - 240 + 500 + 280 + 310 * 2 - 200 + 180 * 70 - 6\ 000 - 5\ 000 + 100 + 200 - 500 - 200 + 300 - 3\ 000 + 1\ 800 - 600 - 200 + 750 + 600 - 340 =$$

Která odpověď je správná? a) 241 723 b) 200 710 c) 213 681

Sestav slova z těchto písmen:

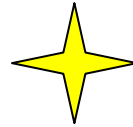
Ř V E Š
Y

U Š I
D Í V

Svatba hvězdiček

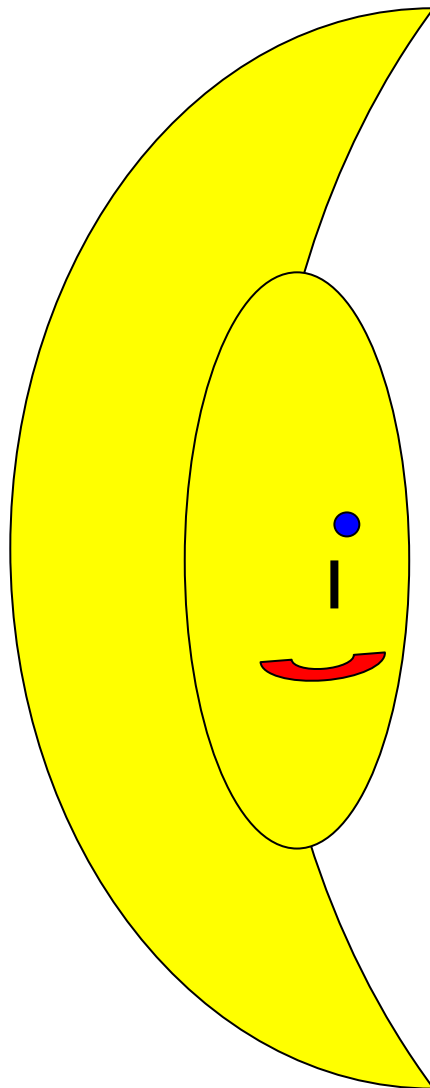
Byla jednou jedna hvězdička, která se jmenovala Květinka. Jednou se procházela po nebi a viděla pana hvězdičku. Zamilovala se do něj. Běžela k němu a zeptala se: "Jak se jmenuješ?" Pan hvězdička jí rychle odpověděl: "Jmenuji se Květináč." Květináč se do ní také zamiloval. Od té doby co se viděli, tak po nebi chodí spolu. Protože se měli moc rádi, tak si řekli, že se vezmou. Chtěli velkou oslavu. Pozvali všechny své známé. Celá obloha pro ně byla jako chrám. Za dva roky měli dvě děti. Jedno se jmenovalo Uhlík a druhé Mutlík. Rodiče je měli moc rádi. Vždycky večer všichni čtyři svítili lidem.

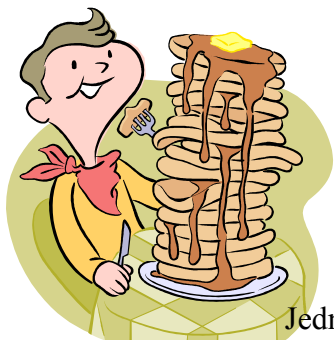

Vyrob si sám

Návod:

1. Vystříhni měsíček a hvězdičku
2. Vezmi provázek a provlékni ho dírkami v měsíčku a hvězdičce
3. Hotový výrobek můžeš pověsit na lustr (světlo)

Máma vaří lívance

Z časopisu **O.K.**

Jednoho dne se Jakub vydal ven. Potkal svého staršího brášku Adama, který byl na cestě do školy. Jakub zavolal Adama. Kam jdeš, zeptá se Jakub. Do školy, řekl Adam. Dnes máme 4 hodiny a až přijdu ze školy, půjdu ven. Adam šel do školy a Jakub zůstal doma. Maminka zatím usmažila lívance s borůvkami. Fůůůj, vykřikl Jakub. Lívance to je humus, a ještě s borůvkama. A v tom přišel Adam. Uviděl lívance a vykřikl: Mňááám, lívance. A slupl je jako malinu. Inu, každému chutná něco jiného.

Pro bystré hlavy:

Jak napíšeš slovo „tři bratři“ aby to nepřesáhlo čtvereček?

--	--	--	--	--

Běží, běží, nemá dech, přitom leží na zádech.

--	--	--	--	--

Čtyři rohy, žádné nohy, ale přesto se to pohne.

--	--	--	--	--

Kolik má beruška teček?

--	--	--	--	--

Kdo nosí dárky pod stromeček?

--	--	--	--	--	--	--	--

Má to jednu nohu a mluví to. Co je to?

--	--	--	--	--	--

Báseň: Pes

Žil jeden pes
a ten měl ves.
Měl tam žito
a mák, chtěl to
pořád a pořád žrát.
Už mu nic nezbylo.
Jen malý zbytek
mu hnilo a hnilo.

Angličtina – víš, co to je?

Příklad:

Giraffe

ž i r a f a

Parrot

Crocodile

Monkey

Lion

Horse

7.ZŠ

Ve škole máme hodně kroužků. Například aerobic, gymnastiku, florbal a tak. Máme tady hřiště, hodně učitele. Je to tu prima a vždycky se těšíme na projektový den. Máme různé předměty: matika, čeština a výtvarná výchova. Je to tu fajn. Moc se těšíme na příští projektový den.

Pes – soustava těla

Redaktoři časopisu O.K.: Lucie Sotonová, Adam Rampír, Irča S., Míša Boháčová, D. Krajčířová

Všechny časopisy v originální podobě můžete číst a prohlížet na nástěnce v přízemí 1.pavilónu.

Druhá část projektu byla v úterý 18.března. To pracovaly děti z 1., 2. a 3.tříd. První ročník měl svůj první projektový den :

Učíme se...hrajeme si. Byl zaměřený na hračky a

dopravní prostředky. Děti musely při přípravě požádat o spolupráci rodiče, protože potřebovaly zjistit, jaké byly jejich oblíbené hračky. Ve škole si potom o hračkách povídaly, poznávaly mezi hračkami dopravní prostředky, rozdělovaly je do skupin podle určitých znaků a povídaly si o dopravní bezpečnosti. Také se navzájem seznamovaly s dopravními značkami. Jejich práce z projektového dne jsou vystaveny v 1.poschodí 1.pavilónu.

Dílny pro 2. a 3.ročník měly názvy: Detektivové na stopě, Cestujeme s pohádkou, Kniha – přítel člověka, Máme rádi zvířata, Robinsoni. Do dílen se děti přihlašovaly stejným způsobem jako čtvrtáci a pátáci.

Do dílny ***Detektivové na stopě*** se děti přihlásily hlavně

proto, že mají rády záhady a jejich odhalování. A o čem tato dílna byla? Tomáš Vlasák napsal: Přihlásil jsem se sem, protože rád vyšetřuji šifry. Bylo to hlavně o týmové práci. A o chytrosti, protože jsme pátrali po lupiči slov, která jsme museli zjistit, vyšetřit, nahradit novými slovy – třeba buben byl bumtaraták a tak. Také jsme dělali i jiné věci: četli, psali, počítali, spojovali. Projekt se mi líbil. Byli jsme ve 2.B s paní učitelkou Hubáčkovou.

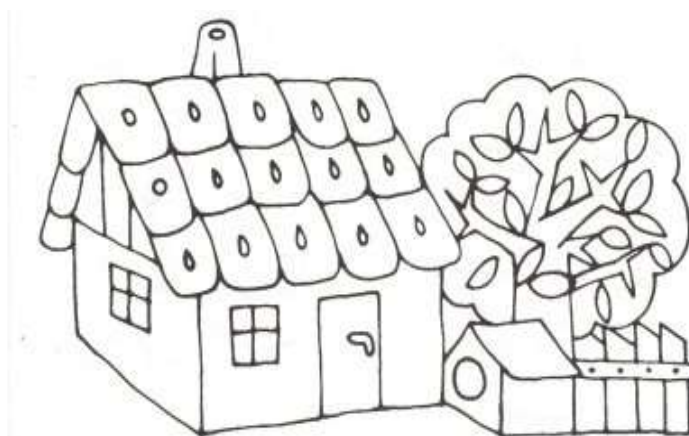
I ostatním dětem se projekt líbil. Tady jsou jejich postřehy: Byly jsme rozděleni do skupin podle barev. Hledali jsme zloděje písmen pomocí mapy. Hledali jsme nejkratší cestu. Vysvětlili jsme si, co znamená slovo detektiv. Detektiv musí být bystrý, šikovný, musí umět počítat a spolupracovat jako my. Hráli jsme hry, počítali příklady. Četli jsme zajímavý příběh, hledali synonyma. Paní učitelka měla připraveno plno zajímavých úkolů, těším se na další.

Cesta za pohádkou

Cestovali jsme s pohádkou O perníkové chaloupce ve 2.A s panem učitelem Holovským. Dílna byla plná pohádek a hlavně pohybu a kreslení.

Co napsali o projektu jeho účastníci:

Jana Denková ze 3.C: Na dnešním projektu se mi nejvíce líbilo, když jsme se seznamovali. Také se mi líbilo, jak jsme loupali perníčky s příklady, které byly na perníkové chaloupce. Akce se jmenovala Cesta za pohádkou. Určitě bych si to zopakovala a věřím, že i děti, které na této akci byly, by si ji také zopakovali. Moc se mi to líbilo.

Tereza Sýkorová z 3.C: Mě se na projektovém dni nejvíce líbilo, jak pan učitel byl ježibaba a my děti jsme byly Jeníčkové a Mařenky. Pan učitel nakreslil na tabuli Perníkovou chaloupku a na ní na střeše byly příklady. Když jsme neřekli výsledek příkladu dobře, tak jsme šli do chlívku, který byl postavený ze židlí. Potom se mi líbilo, jak jsme skákali přes kameny a ty kameny vlastně byly noviny. Na konci jsme dělali plakát. Moc se mi to líbilo.

Monika Kadlecová z 2.A: Líbilo se mi, jak jsme počítali příklady. Pak také jak jsme skákali přes kameny. Bavilo mě vybarvování.

Kniha – přítel člověka

Na tomto projektu pracovali žáci 2. a 3.ročníku ve třídě 3.B s paní učitelkou Horovou. Povídali si o knihách, které sami přečetli. Četli si ukázky z nových knížek. Knihy se naučili rozdělovat na pohádkové, dobrodružné, poezii. Při závěrečné prezentaci nám zazpívali písničku.

Robinsoni

byli ve třídě 3.C s paní učitelkou Ryšánkovou. David Korbelař o tom napsal: Líbilo se mi, jak jsme se seznamovali a přitom dělali pavučinu. Pak jsme si říkali, čemu se podobá. Pavučinu jsme rozhoupali a připomínalo nám to vlny. Potom jsme si sedli do skupinek a měli jsme úkol napsaný na papírku. Ve třídě jsme si udělali pokus s vodou. Práce na papírku byla také o vodě. Zahřívali jsme misku se slanou vodou až nám vznikly krystaly. Potom jsme si lízli krystalu. Byl slaný. Paní učitelka nás zkoušela na čich, hmat, zrak a chuť. Potom jsme šli na papír namalovat ostrov. Na ostrově jsme namalovali palmy, citrusy a banánovníky. Potom jsme šli po skupinkách na výpravu na chodbu hledat zvířata. Museli jsme určit jejich názvy a nalepit je na ostrov podle toho, kde žijí. Moc se mi to líbilo.

David Ptáček: Dělali jsme mnoho zajímavých věcí: ochutnávali ovoce, kreslili ostrov, kde ztroskotal Robinson, zařazovali zvířata do skupin. Nejvíc se mi líbilo ochutnávání ovoce a kreslení. A taky že jsme si zároveň procvičili vědomosti z různých předmětů. Dnes jsem si uvědomil, že ve škole se dají nasbírat vědomosti i zábavným způsobem a ne jen učením. Byl to moc zajímavý den.

Ondřej Liška: Dělali jsme různé věci. Poznávali ovoce podle chuti a podobně. Pak jsem poznal, jak rozdělat v přírodě oheň. Jaká může být voda a jak ji poznat. Poznal jsem, která zvířata mohou být nebezpečná. Rozdělovali jsme je na hmyz, býložravce, masožravce, ptáky. Naposled jsme luštili šifru. Příští rok půjdu zas a kdo jste to ještě nezkusil, tak to zkuste. Je to prima. Nejvíc se mi líbilo, jak jsme luštili zprávu.

Filip Švácha: Mě se nejvíc líbilo, jak jsme malovali ostrov. Ondřej Neustadt z 2.A: A jak jsme na něj lepili zvířata. Já jsem lepil vlka, prase a žraloka. Pomáhal mi Tom ze 3.C.

Máme rádi zvířata

Sešli jsme se ve třídě 3.A s paní učitelkou Šmahelovou. Ve skupinách jsme byli podle toho, která zvířata jsme si vybrali – volně žijící na souši, ve vodě, ve vzduchu, domácí zvířata. Pracovali jsme hlavně s různými encyklopediemi. Využívali jsme ale i vlastních zkušeností a toho, co jsme znali z vyučování.

Myslím, že se nám práce povedla. Našli jsme nové kamarády a bylo nám tu dobře. Ve skupince jsme si pomáhali. Kreslili jsme koně, kočky psy, králíky, myšky, ptáčky a morče. Nejvíce se mi líbilo, že jsme si pomáhali a kreslili rámečky. Nelíbilo se mi, jak jsme rozmazali obraz. Ale všichni byli v pohodě a byli jsme rádi, že jsme právě v té skupince.

Naše práce jsou vystaveny v hale ve 2.poschodí 1.pavilónu.

Ahoj při příštím projektovém dni – už se těšíme

Naší další společnou akcí je Recitační přehlídka, která bude ve čtvrtek 3.dubna 2008 od 15 hodin v naší tělocvičně. Tam snad přijdou i rodiče, aby viděli, co dokážeme.

V červnu nás čeká projektový den Napříč školou – 1.stupněm – ten je vždy velmi zábavný.

No a určitě si pro nás paní učitelky připraví nějaký třídní projekt, a taky projektovou školu v přírodě. Už se těšíme.

Na závěr něco málo ze školních sešitů:

Napsali žáci 4.B

Čím bych chtěl být, kdybych byl umělecká věc:

Chtěl bych být papírem, aby na mě někdo namaloval hezké obrázky.

Chtěla bych být kobercem, protože nemusí vstávat a celý den leží.

Chtěl bych být štětcem na malování, protože by se mnou malíři malovali hezké obrázky.

Chtěla bych být porcelánovou panenkou, protože bych nemusela chodit do školy, stála bych na polici a nic nedělala.

Chtěla bych být polštářem nebo peřinou, protože oni jenom spí a spí a spaní se mi moc líbí.

Chtěl bych být sochou, protože kdyby mě někdo bouchnul, tak se mi nic nestane.

Jakou pohádkovou nebo filmovou postavou bych chtěl být a proč:

Chtěl bych být princem, abych byl bohatý a měl krásnou princeznu.

Chtěla bych být šíleně smutná princezna, protože ta je hodná a umí měnit tvář.

Chtěla bych být Popelkou, protože má za kamarádky myšky.

Chtěl bych být princem, protože bych bojoval s draky a zachraňoval princezny.

Chtěla bych být Arwen z Pána prstenů, protože bych byla elfa a měla červené vlasy až na zem.

Chtěla bych být oslík ze Shreka, protože s ním se nikdo nenudí a já chci, aby se mnou byla legrace.

Chtěl bych být Rambo, protože bych byl strašně silný.

Práce žáků 2.B

ŠKOLNÍ ZLOBÍTKO

Když jsem začala chodit do školy, často se mi stávalo, že se mi ztrácely různé věci. Přemýšlela jsem, čím to je a pak jsem na to přišla! Máme ve třídě školního skřítky, který se schovává za tabulí. Skřítek provádí samé neplechty. Třeba jsem nemohla najít knoflík, který jsem potřebovala na pracovní vyučování. Nakonec jsem ho našla pod stolem, kam ho skřítek schoval. Skřítek je opravdu velké zlobidlo, protože schovává věci i paní učitelce a maže nám čárky a háčky na tabuli a my je musíme pořád doplňovat. Proto jsem mu dala jméno Školní Zlobítko.

JAK PEKAŘ KE ŠTĚSTÍ PŘIŠEL

Tereza Zachová

Byl jeden král a ten král měl dvě dcery. Ta starší se jmenovala Zlatotřpytka a ta druhá Stříbrnotřpytka. Zlatotřpytka byla celá zlatá. Stříbrnotřpytka byla celá stříbrná. Jednoho dne přišel zlý čaroděj a obě začaroval, aby nemluvily a pak utekl. Král byl smutný a vyhlásil, když někdo alespoň jednu vysvobodí, dostane ji za ženu. Když ne, bude o hlavu kratší. Uplynul rok a mnoho zájemců se ukázalo, ale všichni byli o hlavu kratší. Jednou se přihlásil na zámku obyčejný pekař a požádal krále, aby ho zavedl k dcerám. Pekař dal Zlatotřpytce krásnou růži. Princezna přivoněla a promluvila: „Ta voní!“ Král byl rád: „A teď tu druhou!“ Pekař to udělal i u té druhé. A taky řekla: „Ta voní!“ Pekař byl rád, že nebude o hlavu kratší. A král se ho zeptal: „Co chceš za odměnu? Můžeš si vybrat, zda Zlatotřpytku nebo Stříbrnotřpytku.“ Pekař řekl: „Inu, vysvobodil jsem vám dcery, ale ty si nechte. Já bych chtěl jen truhlu dukátů.“ Král se podivil: „Jen tak málo?“ „Ano.“, řekl pekař, „Nic víc, nic míň.“ „Ale to já tak nenechám, alespoň na oběd tady zůstaň.“ řekl král. „Tak dobře“, řekl pekař, „déle ne, musím jít péci.“ Král řekl: „Na cestu ti dám ještě jednu truhlici zlata.“ Šli na oběd a pak král vystrojil královský kočár, kam dal dvě truhlice zlata. Pekař jel domů. Zlatotřpytce se po něm zastesklo. Jela za ním do pekárny a vzala si svého zachránce za muže. Pak tam pekli nadosmrti.

Náš velký úspěch ve výtvarné soutěži

Stipendijní a nadační fond města Kolína vypsal výtvarnou soutěž, které se z naší školy účastnilo 40 dětí. Všichni malovali náměstí a jeho okolí.

Romana Benešová z 5.B se umístila na krásném 2.místě. Na slavnostním vyhodnocení v Synagoze získala za svou práci kromě diplomu i odměnu 2 000Kč. Čestné uznání a odměnu 1 000Kč získaly Kateřina Zajíčková a Kristýna Kvasničková ze 4.C

Blahopřejeme.

Závěrečná ukázka je z projektového časopisu Křauniček

Toto číslo Projektových novin vzniklo díky práci všech pedagogů a dětí 1. stupně naší školy při projektovém dni.